

M. Dolors Canela i Barrabeig

A l'aula, que ja és l'hora!

Il·lustracions Álvaro Macaya

infantil

esstudio
ediciones

A l'aula, que ja és l'hora!

A l'aula, que ja és l'hora!

Hola, soc l'Enric i estudio cinquè de primària. Les vacances de Nadal ja s'han acabat. Estic molt content de tornar a l'escola. Tenia moltes ganes de venir i parlar amb els amics de classe. Ara som al segon trimestre.

Vaig a l'Escola Banús i una de les coses que més m'agrada d'anar a l'escola és celebrar la castanyada. Durant aquell dia ens ho passem molt bé, ja que fem els panellets a dins l'aula. I a l'hora del pati torrem les castanyes en una paella foradada de ferro i, un cop torrades, les emboliquem en un cucurull de diari perquè no es refredin. I mengem castanyes i panellets acompanyats pels mestres i tots els nens i nenes. Són tan bones les castanyes calentones que ens en

llepem els dits. Tots els nens i nenes anem vestits de castanyers i castanyeres. Els nens duem un conjunt de camisa de castanyer, davantal, mocador per al coll i boina. Les nenes, faldilla llarga de quadres vermells, davantal negre i mocador al cap. Una de les mestres de primer curs de primària surt al pati disfressada de castanyera. Duu una camisa blanca, unes faldilles de quadres verds, amples i folgades, un mocador beix, davantal i una manteleta feta a mà. Al cap hi porta una caputxa blanca de llana molt llarga que li arriba gairebé fins a la meitat de la cintura. I també unes sabates que li fan “cloc-cloc”.

A la darrera castanyada la nostra mestra preguntà encuriosida:

—Sabeu d'on surten les castanyes?

—Surten del cistell de la meva mare —respongué la Mireia.

—Uf, uf, no ho saps! —manifestà l'Enric tot rient.

—Sí, que ho sé! —exclamà l'Olaia—. Surten dels supermercats.

—No, no! Veus com no ho saps. Qui de vosaltres sap d'on surten les castanyes? —preguntà l'Enric.

—Jo ho sé —respongué la Gisela—. Surten dels arbres.

—Uf, uf, ningú no sap d'on surten les castanyes?! —digué l'Enric.

A l'aula, que ja és l'hora!
~~~~~

—Va, Enric, digue'ns-ho tu —proposà la Gisela—. Tu ho saps, oi?

—Les castanyes surten dels arbres —respongué l'Enric—, que es diuen castanyers, i les trobem als boscos. A veure, qui sap on va la castanyera?

—A collir castanyes al bosc —manifestà la Gisela— i omplir tot el cistell. Després se'n va a la seva paradeta per vendre'n a tots els nens i nenes.

Vam celebrar la festa amb una bona menjada de castanyes, panellets i moniatos. Vam cantar cançons, vam ballar molt. Després de berenar vàrem puntejar una sardana i, al mig de la rotllana, hi havia les castanyes, que estaven tan calentes que de sobte van començar a esclatar i corrien amunt i avall pel pati. Nosaltres les volíem agafar, però